

“मीठे बच्चे- तिमीले जति बाबाको याद गर्दछौ, त्यति आत्मामा चमक आउँछ, ज्ञानवान् आत्मा नै चम्किलो बन्दछ ।”

प्रश्न:- मायाले कस्ता बच्चाहरूलाई अलिकति पनि दुःख दिन सक्दैन ?

उत्तर:- जो पक्का योगी छन्, जसले योगबलबाट आफ्ना सबै कर्मेन्द्रियहरूलाई शीतल बनाएका छन्, जसले योगमा रहने मेहनत गर्छन्, उनीहरूलाई मायाले अलिकति पनि दुःख दिन सक्दैन । जब तिमी पक्का योगी बन्छौ तब लायक बन्दछौ । लायक बन्नका लागि सबैभन्दा पहिला पवित्रता चाहिन्छ ।

ओम् शान्ति । मीठा-प्यारा बच्चाहरूलाई बाबाले बसेर सम्झाउनुहुन्छ । अज्ञानले गर्दा तिम्रो आत्मा मन्द (डल) भएको छ । हीरामा चमक हुन्छ नि, पत्थरमा चमक हुँदैन, त्यसैले भनिन्छ पत्थर जस्तै मन्द भयो । फेरि जाग्यो भने भनिन्छ यो त पारसमणि जस्तो छ । अहिले अज्ञानले गर्दा आत्माको ज्योति मधुरो भएको छ, कालो चाहिँ हुँदैन । नाम यो राखिएको छ । आत्मा सबैको उस्तै हुन्छ, शरीर कस्ता-कस्ता काला हुन्छन् । अफ्रिकातिर कति काला हुन्छन् । शरीरको बनावट अनेक प्रकारको हुन्छ । आत्मा त उस्तै हो । अहिले तिमीले बुझेका छौ हामी आत्मा हौं, बाबाका बच्चा हौं । यो सारा ज्ञान तिमीमा थियो पछि विस्तारै विस्तारै हराउँदै गयो । हराउँदा-हराउँदा, अन्त्यमा कति पनि रहेन । त्यसैले भनिन्छ अज्ञान । तिमी पनि अज्ञानी थियौ । अहिले ज्ञानका सागर बाबाबाट ज्ञानी बनेका छौ, आत्मा त अत्यन्तै सूक्ष्म छ । यी आँखाबाट देखिदैन । बाबा आएर सम्झाउनुहुन्छ, बच्चाहरूलाई ज्ञान स्वरूप बनाउनुहुन्छ, अनि तिमीहरूमा जागृति आउँछ । घर-घरमा उज्यालो हुनेछ । अहिले घर-घरमा अँध्यारो छ अर्थात् आत्मा मधुरो भएको छ । अहिले बाबाले भन्नुहुन्छ- मलाई याद गर्नु भन्ने प्रकाश आउनेछ अनि तिमी ज्ञानवान् बन्दछौ । बाबाले कसैको अपमान (ग्लानि) गर्नुहुन्न । उहाँले त ड्रामाको रहस्य सम्झाउनुभएको हो । प्यारा बच्चाहरूलाई भनिएको छ नि, यहाँ त सबै मूढमति भएका छन् । कसले भन्दछ ? बाबाले । प्यारा बच्चाहरू, श्रीमत अनुसार तिमीहरूको कति सुन्दर बुद्धि बनेको थियो । अहिले तिमीहरूले महसुस (फिल) गर्दछौ हैन ? तिमीहरूलाई ज्ञान मिलेको छ । ज्ञानलाई पढाइ भनिन्छ । बाबाको पढाइबाट हाम्रो ज्योति बलेको छ, यसैलाई सच्चा-सच्चा दीपावली भनिन्छ । बाल्यावस्थामा माटोको दियोमा तेल राखेर ज्योति बाल्थ्यौ । यस्तो चलन त चलिरहन्छ । त्यसबाट कुनै दीपावली हुँदैन । यहाँ त भित्र रहेको आत्मा मधुरो भएको छ । त्यसको ज्योतिलाई बाबाले आएर जागृत गर्नुहुन्छ । बच्चाहरूलाई आएर ज्ञान दिनुहुन्छ, पढाउनुहुन्छ । विद्यालयमा शिक्षकहरूले पढाउनुहुन्छ नि ! त्यो हो हृदको ज्ञान, यो हो बेहदको ज्ञान । कुनै साधु-सन्तले पनि कहाँ पढाउँछन् र ! रचयिता र रचनाको आदि, मध्य, अन्त्यको ज्ञान कहिल्यै सुनेका थियौ ? कहिल्यै कसैले आएर पढायो ? गएर हेर कहाँ यो ज्ञान पढाइन्छ ? केवल एक बाबाले मात्र पढाउनुहुन्छ, त्यसैले उहाँसँगै पढ्नुपर्छ । बाबा अनायासै आउनुहुन्छ । म आउँदै छु भनेर कहाँ झ्याली पिट्नुहुन्छ र ! अनायासै आएर प्रवेश गर्नुहुन्छ । कर्मेन्द्रिय नमिलेसम्म उहाँले आवाज निकाल्न सक्नुहुन्न । आत्माले पनि कर्मेन्द्रिय विना बोल्न सक्दैन, शरीरमा आएपछि बोल्छ । तिमीले सम्झायौ भने पनि कसैले मान्नेछैन । बच्चाहरूलाई यो ज्ञान दिएपछि बुझ्दछन् । यो ज्ञान एक बाबा सिवाय अरु कसैले दिन सक्दैन । विनाशको साक्षात्कार पनि कसैले कहाँ चाहन्छ र ? यहाँ बाबाले नै आएर साक्षात्कार गराउनुहुन्छ । ड्रामा अनुसार अब पुरानो दुनियाँ समाप्त हुनेछ । नयाँ दुनियाँ स्थापना भइरहेको छ । जसलाई बाबासँग ज्ञान प्राप्त गर्नु छ उनीहरू आइरहनेछन् । कतिलाई ज्ञान दिनुभयो होला ? अनगिन्ति, गाउँ-गाउँबाट कति धेरै आउँछन् । आत्मा र परमात्माको यो मेला एकै पटक लाग्छ । बाबा संगमयुगमा नै आउनुहुन्छ । बाबा आएर नयाँ दुनियाँ स्थापना गर्नुहुन्छ, जसको ज्योति जगाउनुहुन्छ उसले फेरि गएर अरुको ज्योति जगाउँछ । अहिले तिमीहरू सबै फर्केर जानु छ । यसमा बुद्धिले काम लिनुपर्छ । भक्ति मार्गमा त हुन्छ अँध्यारो । ज्ञान दिनेवाला त एक बाबा नै हुनुपर्छ । उहाँ आउनुहुन्छ नै संगममा । पुरानो दुनियाँमा ज्ञान प्राप्त हुन सक्दैन । मनुष्यहरूको बुद्धिमा छ- अझै ४० हजार वर्ष बाँकी छन्, बिल्कुल घोर अन्धकारमा छन् । सम्झन्छन् ४० हजार वर्षपछि भगवान् आउनुहुनेछ, आएर अवश्य पनि ज्ञान दिएर सद्गति गर्नुहुनेछ भन्नु मानौं अज्ञान हो नि । यसलाई अज्ञान अन्धकार भनिन्छ । अज्ञानीलाई ज्ञान चाहिन्छ । भक्तिलाई ज्ञान भनिदैन । आत्मामा ज्ञान हुँदैहुँदैन तर मन्द बुद्धि भएकाले भक्ति नै ज्ञान हो भनी सम्झन्छन् । एकातिर भन्दछन् ज्ञान सूर्य आउनाले उज्यालो हुनेछ, तर केही पनि बुझ्दैनन् । गायन पनि गर्छन्, ज्ञान सूर्य प्रगटा... कसलाई भनिन्छ ज्ञान सूर्य ? कहिले आउनुभयो यो कसैले पनि जान्दैन । पण्डित आदि भए भन्दछन् जब कलियुग पूरा हुनेछ अनि उज्यालो हुनेछ । यी सबै कुरा बाबा आएर सम्झाउनुहुन्छ । बच्चाहरूले

नम्बरवार सम्भन्छन् । शिक्षकले बच्चाहरूलाई पढाउँछन्, बच्चाहरूले एकरस भएर त पढ्दैनन् । पढाइमा समान अङ्क कहिल्यै हुँदैन ।

तिमी जान्दछौ— बेहदका बाबा आउनुभएको छ । अब पुरानो दुनियाँको विनाश पनि सामुन्ने उपस्थित छ । अहिले नै बाबासँग ज्ञान लिनु छ र योग पनि सिक्नु छ । यादबाटै विकर्म विनाश हुनेछ । बाबा भन्नुहुन्छ— यो संगममा नै आएर यो शरीर सापटी लिन्छु अर्थात् प्रकृतिको आधार लिन्छु । गीतामा पनि यी शब्द छन्, अरू कुनै शास्त्रको नाम बाबाले लिनुहुन्न । एउटै गीता छ । यो हो नै राजयोगको पढाइ । नाम राखिदिएका छन् गीता । यसमा सबैभन्दा पहिला लेखिदिएको छ भगवानुवाच । वास्तवमा भगवान् कसलाई भनिन्छ ? भगवान् त हुनुहुन्छ निराकार, उहाँको आफ्नो शरीर त छँदैछैन । त्यो हो निराकारी दुनियाँ, जहाँ आत्माहरू रहन्छन् । सूक्ष्मवतनलाई दुनियाँ भनिदैन । यो हो स्थूल साकारी दुनियाँ, त्यो हो आत्माहरूको दुनियाँ । खेल सबै यहीं चल्छ । निराकारी दुनियाँमा आत्माहरू कति साना-साना हुन्छन् । फेरि नाटक खेल्न आउँछन् । यो बिचार तिमी बच्चाहरूको बुद्धिमा नै राखिन्छ । यसैलाई ज्ञान भनिन्छ । वेद-शास्त्रलाई भनिन्छ भक्ति, ज्ञान होइन । तिम्रो साधु संन्यासीहरूसँग त्यति मिलन हुँदैन, बाबाको त यिनीहरूसँग धेरै सङ्गत भएको छ । धेरैलाई गुरु बनाएका छन् । सोध्दथे— तपाईंले संन्यास किन लिनुभएको हो ? घरबार किन छोड्नुभयो ? भन्दथे— विकारबाट बुद्धि भ्रष्ट हुन्छ त्यसैले घरबार छोड्यौं । ठिक छ, जंगलमा गएर रहनुहुन्छ अनि घरबारको याद आउँछ होला ? भन्दथे— हो । बाबाले त देखेका छन्, एउटा संन्यासी त फेरि फर्केर घर पनि गएका थिए । यो पनि शास्त्रमा छ— मनुष्य वानप्रस्थ अवस्थामा तब जान्छन् जब उमेर धेरै हुन्छ, सानो उमेरमा त वानप्रस्थ लिन सकिँदैन । कुम्भको मेलामा धेरै साना-साना नाङ्गा मानिसहरू आउँछन् । औषधि खुवाउँछन्, जसबाट कर्मेन्द्रियहरू शीतल हुन्छन् । तिमीले त योगबलबाट कर्मेन्द्रियहरूलाई वशमा पार्नु छ । योगबलबाट वश हुँदा हुँदा आखिरमा शीतल हुने नै छन् । कतिले भन्छन्— बाबा मायाले धेरै दुःख दिन्छ । त्यहाँ त यस्ता कुरा हुँदैनन् । कर्मेन्द्रियहरू वशमा तब हुनेछन् जब योगमा तिमी पक्का हुनेछौ, कर्मेन्द्रियहरू शान्त हुनेछन् । यसैमा धेरै मेहनत छ । त्यहाँ यस्तो फोहोरी काम हुँदैन । बाबा आउनुभएको छ यस्तो स्वर्गधाममा लैजान । तिमीलाई लायक बनाइरहनुभएको छ । मायाले तिमीलाई नालायक बनाउँछ अर्थात् स्वर्ग वा जीवनमुक्तिधाम जाने लायक हुँदैन । अनि बाबा बसेर लायक बनाउनुहुन्छ । त्यसको लागि पहिला पवित्रता चाहिन्छ । गायन पनि गर्छन्— बाबा, हामी पतित बनेका छौं, आएर हामीलाई पावन बनाउनुहोस् । पावन अर्थात् पवित्र । गायन पनि छ— अमृत छोडेर विष किन खाने । त्यो विकारको नाम विष पनि हो, जसले आदि-मध्य-अन्त्य दुःख दिन्छ । यो पनि ड्रामामा निश्चित छ । बाबा कति पटक आउनुभएको छ, आएर तिमी बच्चाहरूसँग मिल्नुभएको छ । तिमीलाई कनिष्ठबाट उत्तम पुरुष बनाउनुहुन्छ । आत्मा पवित्र हुन्छ अनि आयु पनि बृद्धि हुँदै जान्छ । स्वास्थ्य, सम्पन्नता, सुख (हेल्थ, वेल्थ, ह्याप्पिनेस) सबै प्राप्त हुन्छ । यो पनि तिमीले बोर्डमा लेख्न सक्छौ । सेकेण्डमा २१ जन्मका लागि स्वास्थ्य, सम्पन्नता र सुख । बाबाबाट यो वर्सा मिल्छ २१ जन्मका लागि । कति बच्चाहरू बोर्ड लगाउन पनि डराउँछन् । बोर्ड त सबैका घरमा रहन्छ नै । तिमी सर्जनका बच्चा हो नि । तिमीलाई स्वास्थ्य, सम्पन्नता, सुख सबै मिल्दछ । त्यसैले तिमीले अरूलाई पनि देऊ । दिन सक्छौ भने किन बोर्डमा लेख्दैनौ ! जसले गर्दा मनुष्यहरूले आएर बुझ्छन्— यहाँ आज भन्दा ५ हजार वर्ष पहिला स्वास्थ्य-सम्पन्नता थियो, पवित्रता थियो । बेहदका बाबाको वर्सा, एक सेकेण्डमा । तिमीसँग धेरै आउनेछन् । तिमीले बसेर सम्भाऊ— यही भारतवर्ष सुनको चिडिया थियो, यिनीहरू (लक्ष्मी-नारायण)को राज्य थियो । फेरि यिनीहरू कहाँ गए ? ८४ जन्म यिनीहरूले नै लिने छन् । यिनी पहिलो नम्बरका हुन् नि, यिनै फेरि अन्तिममा आउनेछन् । बाबा भन्नुहुन्छ— अहिले तिम्रो ८४ को चक्र पूरा भयो । फेरि शुरू हुनेछ । बेहदका बाबाले नै आएर यो पद प्राप्त गराउनुहुन्छ । केवल भन्नुहुन्छ— तिमीले मलाई याद गर्नु भन्नेछौ । ८४ जन्मलाई जानेर बाबाबाट वर्सा लिनु छ । तर पढाइ त चाहियो नि !

तिमीलाई भनिन्छ स्वदर्शन चक्रधारी । नयाँ त कसैले बुझ्न सक्दैनन् । तिमीले जान्दछौ ‘स्व’ आत्मालाई भनिन्छ । हामी आत्माहरू जो पवित्र थियौं, शुरूबाट लिएर ८४को चक्कर लगायौं । यो पनि बाबाले बताउनुहुन्छ, तिमीले सबैभन्दा पहिला शिवको भक्ति शुरू गर्नु । तिमी त अव्यभिचारी भक्त थियो । बाबा सिवाय कसैले सम्भाऊन सक्दैन । बाबा भन्नुहुन्छ— मीठा-प्यारा बच्चाहरू, तिमीहरूले सबैभन्दा पहिला यो जन्म लिएका थियो । कोही धनवान् भयो भने भनिन्छ नि— यसले अधिल्लो जन्ममा यस्तो कर्म गरेको रहेछ । कोही रोगी रहेछ भने

भनिन्छ अघिल्लो कर्मको हिसाब-किताब हो । ठिक छ, यी लक्ष्मी-नारायणले कुनचाहिँ कर्म गरे ? यो बाबाले बसेर सम्झाउनुहुन्छ । यिनका ८४ जन्म पूरा भए फेरि पहिलो नम्बरमा आउनेछन् । भगवान् संगम युगमा नै आएर राजयोग सिकाउनुहुन्छ । अहिले तिमीले बुझिरहेका छौ— बाबाले हामीलाई राजयोग सिकाइरहनु भएको छ । फेरि पनि तिमीले बिर्सिन्छौ । कर्म, अकर्म र विकर्मको गुह्य गति पनि बाबाले सम्झाउनु भएको छ, रावण राज्यमा तिम्रो कर्म विकर्म हुन्छ । त्यहाँ स्वर्गमा कर्म अकर्म हुन्छ । त्यहाँ रावण राज्य हुँदैन । विकार हुँदैन । त्यहाँ हुन्छ नै योगबल जबकि योगबलबाट हामी विश्वका मालिक बन्छौं, त्यसैले अवश्य पनि पवित्र दुनियाँ पनि हुनुपर्नेछ । पुरानो दुनियाँलाई अपवित्र, नयाँ दुनियाँलाई पवित्र दुनियाँ भनिन्छ । त्यो हो निर्विकारी दुनियाँ, यो हो विकारी दुनियाँ । बाबा नै आएर वेश्यालयलाई शिवालय बनाउनुहुन्छ । सत्ययुग हो शिवालय । शिवबाबा आएर तिमीलाई सत्ययुगको लागि लायक बनाइरहनुभएको छ । लक्ष्मी-नारायणको मन्दिरमा गएर तिमीले सोध्न सक्छौ । तपाईंलाई थाहा छ— उहाँहरूले यो पद कसरी पाउनुभयो ? विश्वको मालिक कसरी बन्नुभयो ? बाबा भन्नुहुन्छ— तिमीले जान्दैनौ, मैले जान्दछु । तिमी बाबाका बच्चा नै भन्न सक्छौ— मैले तपाईंलाई बताउन सक्छु— उहाँहरूले यो पद कसरी पाउनुभयो । उहाँहरूले नै पूरा ८४ जन्म लिनुभयो अनि पुरुषोत्तम संगमयुगमा आएर बाबाले राजयोग सिकाउनुभयो र राजाई दिनुभयो । त्यस भन्दा पहिला पहिलो नम्बरको पतित थिए फेरि पहिलो नम्बरको पावन बने । राजधानी हो नि । तिम्रो चित्रमा सबै स्पष्ट छ— यिनीहरूलाई राजयोग कसले सिकायो । उँच भन्दा उँच हुनुहुन्छ नै परमात्मा । देवताहरूले सिकाउन सक्दैनन्, भगवान्ले नै सिकाउनुहुन्छ, जसलाई ज्ञानका सागर (नलेजफुल) भनिन्छ । उहाँलाई बाबा, शिक्षक, सतगुरु पनि भनिन्छ ।

यी सबै कुरा उसैले बुझ्न सक्छ जसले शुरूदेखि शिवको भक्ति गरेको हुन्छ । मन्दिर बनाउनेहरूसँग तिमीले सोध— तपाईंले यो मन्दिर बनाउनुभएको छ, उहाँहरूले यो पद कसरी पाउनुभयो ? उहाँहरूको यो राज्य कहिले थियो ? फेरि कहाँ जानुभयो ? अहिले उहाँहरू कहाँ हुनुहुन्छ ? तिमीले ८४ को कथा बतायौ भने धेरै खुशी हुनेछन् । चित्र खल्तीमा होस् । तिमीले कसैलाई पनि सम्झाउन सक्छौ । शुरूदेखि जसले शिवको भक्ति गरेको हुन्छ, उसले सुनेर खुशी हुन्छ । तिमीले सम्झन्छौ— यो हाम्रो कुलको हो । दिन-प्रतिदिन बाबाले धेरै सहज युक्तिहरू बताउनुहुन्छ । तिमीलाई अहिले ज्ञान प्राप्त भएको छ— परमपिता परमात्मा नै सबैका सद्गतिदाता हुनुहुन्छ । २१ जन्मका लागि सत्ययुगी बादशाही प्राप्त हुन्छ । २१ जन्मको वर्सा यो पढाइबाट प्राप्त हुन्छ । विषयहरू पनि धेरै छन्, वेश्यालय र शिवालय केलाई भनिन्छ— यो शीर्षकमा हामीले परमपिता परमात्माको जीवन कथा बताउन सक्छौ । लक्ष्मी-नारायणको ८४ जन्मको कथा— यो अर्को विषय हो । विश्वमा शान्ति कसरी स्थापन भएको थियो, फेरि अशान्ति कसरी भयो, अब फेरि शान्ति कसरी स्थापना भइरहेको छ— यो अर्को विषय हुन्छ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) अहिले उत्तम पुरुष बन्नका लागि यादको बलबाट आत्मालाई पवित्र बनाउनु छ, कर्मेन्द्रियहरूबाट कुनै पनि विकर्म गर्नु हुँदैन ।
- २) ज्ञानवान् बनेर आत्माहरूलाई जागृत गर्ने सेवा गर्नु छ । आत्मा रूपी ज्योतिमा ज्ञान-योगको घृत राख्नु छ । श्रीमत अनुसार बुद्धिलाई स्वच्छ बनाउनु छ ।

वरदानः— पुरानो संस्कार र संसारको सम्बन्धको आकर्षणबाट मुक्त रहने डबल लाइट फरिश्ता भव !

फरिश्ता अर्थात् पुरानो संसारको आकर्षणबाट मुक्त, न सम्बन्धको रूपमा आकर्षण होस्, न आफ्नो देह वा कुनै देहधारी व्यक्ति वा कुनै वस्तुतिर आकर्षण होस् । त्यस्तै पुरानो संस्कारको आकर्षणबाट मुक्त— संकल्प, वृत्ति वा वाणीका रूपमा कुनै संस्कारको आकर्षण नहोस् । जब यस्तो सबै आकर्षणहरूबाट अथवा व्यर्थ संगत, व्यर्थ वातावरणबाट मुक्त बन्नेछौ तब भनिनेछ डबल लाइट फरिश्ता ।

स्लोगनः— शान्तिको शक्तिद्वारा सर्व आत्माहरूको पालना गर्नेवाला नै रूहानी समाजसेवी (सोशल वर्कर) हो ।